

Arrest

nr. 127 493 van 28 juli 2014
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 10 maart 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 10 februari 2014 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 12 februari 2014 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 april 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 mei 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DONCK, die loco advocaat T. HALSBERGHE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. IMPENS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 22 juni 2011 toe op Belgisch grondgebied en diende op 23 juni 2011 een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 9 augustus 2011 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Na beroep weigerde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus (RvV 25 oktober 2011, nr. 69 148).

1.3. Verzoeker diende op 21 oktober 2011 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de staatssecretaris) nam op 1 december 2011 een beslissing waarbij de in punt 1.3 vermelde aanvraag ontvankelijk werd verklaard.

1.5. De gemachtigde van de staatssecretaris nam op 10 februari 2014 een beslissing waarbij de in punt 1.3 vermelde aanvraag ongegrond wordt verklaard. Verzoeker werd hiervan op 19 februari 2014 in kennis gesteld.

Dit vormt de eerste bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 21.10.2011 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

A.(...), U.(...)

nationaliteit: Kosovo

geboren te (...) op (...)

adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 01.12.2011, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er worden medische elementen aangehaald voor A.(...), U.(...). De arts-attaché evalueerde deze gegevens op 28.01.2014 (zie verslag in gesloten omslag in bijlage) en concludeerde dat de aangehaalde medische elementen niet weerhouden konden worden.

Derhalve dient de aanvraag ongegrond verklaard te worden.

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).”

1.6. De gemachtigde van de staatssecretaris trof op 12 februari 2014 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies). Verzoeker werd hiervan dezelfde dag per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormt de tweede bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“In uitvoering van artikel 75, § 2 / artikel 81 en artikel 75, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt aan de heer

naam : A.(...)

voornaam : U.(...)

geboortedatum : (...)

geboorteplaats : (...)

nationaliteit : Kosovo

het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de stten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Op 09/08/2011 werd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen en op 25/10/2011 werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen (1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen: hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 (dertig) dagen.”

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste van verzoeker te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. In haar nota met opmerkingen werpt de verwerende partij een exceptie op van niet-ontvankelijkheid van het beroep voor zover het gericht is tegen de tweede bestreden beslissing omdat beide beslissingen volgens haar wegens een gebrek aan verknochtheid niet middels hetzelfde verzoekschrift kunnen worden aangevochten.

3.2. De Raad wijst erop dat verzoeker in punt III.1.6 van zijn middel het volgende aanhaalt: “Aangezien in de tweede bestreden beslissingen (stuk 2) wordt verwezen naar art. 7, al. 1, 2° Vr.W. 15.12.1980 kan thans niet worden weerhouden dat, nu de eerste bestreden beslissing dient te worden geschorst waarna vernietigd, verzoeker in het Rijk zou verblijven zonder de in art. 2 Vr.W. 15.12.1980 vereiste documenten, aangezien het voormelde immatriculatieattest, hem eerder bezorgd in uitvoering van artikel 9ter Vr.W. 15.12.1980 hem moet worden teruggegeven nu zijn aanvraag dewelke op 01.12.2011 ontvankelijk werd bevonden, bijaldien bij een vernietiging van de eerste bestreden beslissing nog actueel is, en verzoeker het recht op verblijf garandeert”. Hieruit blijkt dat verzoeker de samenhang tussen beide beslissingen in zijn verzoekschrift uiteenzet.

3.3. Ondanks het feit dat zij ter terechtzitting werd gewezen op de uiteenzetting van verzoeker, volhardt de verwerende partij ter terechtzitting in haar exceptie en meent zij dat er geen sprake is van verknochtheid “ook al zou de ene beslissing een invloed hebben op de andere”.

3.4. De Raad stipt aan dat, wanneer het als waarschijnlijk voorkomt dat vaststellingen gedaan of beslissingen genomen met betrekking tot de ene vordering een weerslag zullen hebben op de uitkomst van de andere, er sprake is van voldoende samenhang (RvS 3 maart 2003, nr. 116.638).

De exceptie van niet-ontvankelijkheid van het beroep voor zover deze betrekking heeft op de tweede bestreden beslissing, dient te worden verworpen.

4. Onderzoek van het beroep

4.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de vreemdelingenwet in samenhang met de materiële motiveringsplicht, van het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheids- en het rechtszekerheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur. Verzoeker formuleert zijn grieven als volgt:

“De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de uitoefening van haar wettelijk toezicht bevoegd na te gaan of de overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens,

of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond ervan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (RvSt. 17 januari 2007, nr. 166.860 ; RvSt. 7 december 2001, nr 101.624, RvV 5 juni 2009, nr 28.348).

III.1.1.

Volgens verweerster :

- Blijkt niet dat verzoeker lijdt aan een medische aandoening met dewelke kan worden aanzien als een medische problematiek die een reëel risico inhoudt of kan inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit; of

- blijkt niet dat verzoeker aan een ziekte lijdt die reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling inhoudt, wanneer er geen adequate behandeling en opvolging beschikbaar zou zijn in het herkomstland KOSOVO;

- Bijgevolg is volgens verweerster niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst door een inbreuk uitmaakt op de Europese Richtlijn 2004/83/EG noch op art. 3 EVRM;

dit terwijl de arts-attaché dd. 12.12.2011 daarentegen stelt dat :

- volgens het medisch dossier [...] blijkt dat de betrokkene last heeft van psychische klachten (depressie met psychotische klachten)

maar tevens stelt dat :

- 'de graad van de ernst' niet kan worden vastgesteld aan de hand van het medisch dossier : 'zoals vereist door art. 3 EVRM'.

III.1.2. Verweerster spreekt zich derhalve niet uit ten gronde aangaande het bestaan van een adequate behandeling en opvolging beschikbaar in het herkomstland KOSOVO op het vlak van psychotherapie en neurologisch consult en dit terwijl ze toch besluit dat het verzoek van verzoeker eerder ontvankelijk verklaard op 01.12.2011, thans ongegrond is.

Daarenboven zou volgens verweerster 'de graad van de ernst' van de ziekte niet kunnen worden vastgesteld aan de hand van het medisch dossier zoals vereist door art. 3 EVRM.

III.1.3. Naar luid van art. 9ter § 1, eerste lid, (...) :

'art. 9ter.

§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonde overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde'.

kan aan verzoeker een machtiging tot verblijf worden toegekend zo hij lijdt aan een levensbedreigende aandoening/ziekte dewelke van dien aard is dat ze een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit ofwel een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, in casu KOSOVO.

Het aantonen van de 'graad van de ernst' van de aandoening waaronder verzoeker lijdt, is derhalve een ontvankelijkheidsvereiste van de procedure tot machtiging tot verblijf en deze aanvraag uitgaande van verzoeker dd. 21.10.2011, werd door verweerster ontvankelijk verklaard op 01.12.2011, zodat het onbetwist is dat verzoeker wel degelijk de 'graad van de ernst' van de aandoening waaronder hij lijdt naar genoegen van recht heeft aangetoond ten overstaan van verweerster !

III.1.4. De mate waarin verzoeker lijdt aan een ziekte dewelke een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, met name KOSOVO, kan uiteindelijk na grondig onderzoek door verweerster, lijden tot een al dan niet gegrondheid van diens aanvraag en dito verblijfsmachtiging.

Dit vergt evenwel minstens een onderzoek naar de mate waarin de aandoening van verzoeker, die aan een ernstige medische aandoening lijdt hetgeen vaststaande is sedert 01.12.2011, een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit ofwel een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is te KOSOVO.

Aangaande de behandelingsmogelijkheden te KOSOVO doet verweerster geen enkele uitspraak en tevens heeft verweerster tevens geen enkel bijkomend onderzoek naar de werkelijke ernst van de aandoening van verzoeker gevorderd, hetgeen zij op basis van art. 9ter Vr.W. vermag te doen nu zij meent alsnog aan de graad van de ernst van de aandoening te kunnen twijfelen, onverminderd zij eerder de aanvraag ontvankelijk heeft verklaard het geen klemt met het rechtszekerheidsbeginsel (vertrouwensbeginsel) als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Uw Raad heeft eerder in deze zin beslist in een soortgelijke casus (zie stuk 4 – arrest nummer 81 406 van 21.05.2012 in de zaak met rolnummer Rvv 92 172 / II).

III.1.5. Verweerster motiveert derhalve de eerste bestreden beslissing niet afdoende noch wettig nu ze op basis van de medische attesten zoals voorgelegd door en voor verzoeker en waaruit blijkt dat hij lijdt aan last heeft van psychische klachten (depressie met psychotische klachten) verweerster eerder heeft geoordeeld dgraad van de ernst van de aandoening van verzoeker werd angetoond zodat deze

aandoening voorkomend kan worden aanzien als een medische problematiek die een reëel risico inhoudt of kan inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit en/of waarvan blijkt dat verzoeker aan een ziekte lijdt die reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling inhoudt, wanneer er geen adequate behandeling en opvolging beschikbaar zou zijn in het herkomstland KOSOVO.

De eerste bestreden beslissing schendt wegens redenen voormeld zowel de formele motiveringsverplichting zoals vastgelegd in art. 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en artikel 9ter als artikel 62 Vr.W. 15.12.1980 juncto schending van de materiële motiveringsplicht en het redelijkheidsbeginsel, en zorgvuldigheids- en rechtszekerheidsbeginsel (vertrouwensbeginsel) als algemene beginselen van behoorlijk bestuur en is wegens dit motiveringsgebrek in elk geval niet wettig gemotiveerd en dient dan ook te worden vernietigd.

III.1.6. Dit alles impliceert dat verzoeker dient hersteld te worden in zijn vorige toestand.

Verzoeker beschikte tot op datum van 12.02.2014.2012 over een immatriculatieattest (inschrijving vreemdelingenregister, zie stuk 5 en tevens blz. 1 van stuk 1) hem eerder bezorgd in uitvoering van artikel 9ter Vr.W. 15.12.1980.

Verzoeker beschikt thans ook nog over een geldig internationaal paspoort (stuk 6).

Aangezien in de tweede bestreden beslissingen (stuk 2) wordt verwezen naar art. 7, al. 1, 2° Vr.W. 15.12.1980 kan thans niet worden weerhouden dat, nu de eerste bestreden beslissing dient te worden geschorst waarna vernietigd, verzoeker in het Rijk zou verblijven zonder de in art. 2 Vr.W. 15.12.1980 vereiste documenten, aangezien het voormelde immatriculatieattest, hem eerder bezorgd in uitvoering van artikel 9ter Vr.W. 15.12.1980 hem moet worden teruggegeven nu zijn aanvraag dewelke op 01.12.2011 ontvankelijk werd bevonden, bijaldien bij een vernietiging van de eerste bestreden beslissing nog actueel is, en verzoeker het recht op verblijf garandeert.

Derhalve dient gelet op de samenhang tussen de eerste en de tweede bestreden beslissing, de tweede bestreden beslissingen ook te worden vernietigd."

Aan zijn verzoekschrift voegt verzoeker een kopie toe van een arrest van de Raad van 21 mei 2012, een kopie van zijn attest van immatriculatie en zijn paspoort en een uittreksel van gezinssamenstelling (verzoekschrift, bijlagen 4-7).

4.2. De Raad mag zich bij het beoordelen van de redelijkheid van de genomen beslissing niet in de plaats stellen van de bevoegde overheid. Hij beschikt te dezen slechts over een marginale toetsingsbevoegdheid. Dit betekent dat hij alleen die beslissing strijdig met het redelijkheidsbeginsel kan bevinden die dermate buiten verhouding staat tot de feiten dat geen enkele redelijk oordelende overheid die beslissing zou nemen (RvS 17 juni 2013, nr. 223.931).

4.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk worden onderzocht, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

4.4. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en bij uitbreiding artikel 62 van de vreemdelingenwet, hebben betrekking op de formele motiveringsplicht (cf. RvS 21 oktober 2003, nr. 124.464). De Raad wijst erop dat het tegelijk aanvoeren van de schending van de formele en de materiële motiveringsplicht niet mogelijk is. Een gebrek aan deugdelijke formele motivering maakt het de verzoekende partij immers onmogelijk om uit te maken of de materiële motiveringsplicht geschonden is (cf. RvS 14 juli 2004, nr. 133.900). Bijgevolg dient vastgesteld dat, ofschoon de verzoekende partij zich steunt op de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, uit het middel blijkt dat zij de motieven die aan de grondslag van de bestreden beslissing liggen kent, doch betwist dat deze motieven de bestreden beslissing kunnen dragen. De verzoekende partij voert met andere woorden de schending van de materiële motiveringsplicht aan. Immers betreft het nagaan of de motieven pertinent zijn, de materiële motiveringsplicht (cf. RvS 26 februari 2003, nr. 116.486).

4.5. Zowel bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht als bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidstoezicht of het bestuur de

feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

4.6. Het rechtszekerheidsbeginsel is een uit de rechtsstaat voortvloeiend beginsel dat inhoudt dat het recht voorzienbaar en toegankelijk dient te zijn zodat de rechtssubjecten in staat zijn de rechtsgevolgen van hun handelingen op voorhand in te schatten, en dat die rechtssubjecten moeten kunnen vertrouwen op een zekere standvastigheid bij het bestuur (I. OPDEBEEK en M. VAN DAMME (eds.), *Beginselen van behoorlijk bestuur*, Brugge, die Keure, 2006, 315- 349).

4.7. De eerste bestreden beslissing vindt haar juridische grondslag in artikel 9ter, §1 van de vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.”

4.8. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 21 oktober 2011 een aanvraag om machtiging tot verblijf indiende op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet waarbij hij zich beriep op een depressie met psychotische kenmerken en een vermoeden van schizofrenie.

4.9. Verzoeker stelt in zijn enig middel in wezen dat er in de beslissing geen uitspraak wordt gedaan over de beschikbaarheid van een adequate behandeling en opvolging in Kosovo terwijl de aanvraag eerder ontvankelijk werd verklaard, hetgeen volgens verzoeker betekent dat de graad van ernst wel degelijk werd aangetoond.

4.10. In casu wordt in de bestreden beslissing verwezen naar het medisch advies van de arts-attaché van 28 januari 2014, dat integraal deel uitmaakt van de bestreden beslissing. Hierin wordt het volgende gesteld:

“Ik kom terug op uw vraag voor evaluatie van het medisch dossier voorgelegd door genoemde persoon in het kader van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 21.10.2011.

Verwijzend naar uw vraag voor advies kan ik u meedelen:

Voorgelegde medische attesten:

- Medicatievoorschriften van dr. Jo Paternoster de dato 13/07/2011, 2/08/2011, 19/08/2011, 09/09/2011, XX/09/2011, 19/10/2011, 15/12/2011, datum onleesbaar, 10/01/2012, 15/XX/XX, 25/04/2012, 05/07/2012, 09/08/2012, datum onleesbaar, 16/11/2012, 24/11/2013, 25/XX/2013.*
- Medisch getuigschrift de dato 11/10/2011 van dr. Jo Paternoster Depressie met psychotische kenmerken,*
- Medisch getuigschrift de dato 16/02/2012 van dr. Jo Paternoster. Vermoedelijk schizofrenie.*
- Medisch getuigschrift de dato 23/04/2012 van dr. Jo Paternoster. Vermoedelijk schizofrenie.*
- Medisch getuigschrift de dato 05/07/2012 van dr. Jo Paternoster. Psychose, vermoedelijk schizofrenie.*
- Medisch getuigschrift de dato 16/11/2012 van dr. Jo Paternoster. Woede-aanvallen, teruggetrokken in zichzelf, geen sociale contacten.*
- Medisch getuigschrift de dato 13/06/2013 van dr. Jo Paternoster. Schizofrenie (onder voorbehoud).*

• *Medisch getuigschrift de dato 27/08/2013 van dr. Jo Paternoster. Schizofrenie.*

Met het attest van de buitenlandse arts en een vertaald document wordt geen rekening gehouden gezien geen van beide documenten vertaald werd door een beëdigd vertaler.

Het medisch getuigschrift de dato 30/05/2013 van dr. Paternoster is niet geldig aangezien er geen naam van de patiënt vermeld staat.

Bespreking van het medisch dossier:

Uit dit medisch dossier, samengesteld uit de hoger vermelde medische attesten, blijkt dat de betrokkene last heeft van psychische klachten (depressie met psychotische kenmerken, vermoeden van schizofrenie).

Er is in dit medisch dossier geen enkel concreet element dat wijst op een ernstige psychiatrische stoornis. Overigens werd geen van de gestelde diagnoses bevestigd door een uitgebreid psychiatrisch onderzoek. Dat het om een eerder banaal probleem gaat blijkt uit de aard van de vermelde klachten, de aard van de behandeling, het feit dat er nooit een psychiater geconsulteerd werd en het feit dat de betrokkene nooit gehospitaliseerd werd omwille van zijn klachten. Verder is er geen concreet element dat aantoont dat het aangehaalde suiciderisico regel zou zijn. Het aangehaalde risico is louter hypothetisch.

Conclusies:

Dit medisch dossier laat niet toe het bestaan vast te stellen van een graad van ernst zoals vereist door artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens, zoals geïnterpreteerd door het Europees Hof van de Rechten van de Mens dat een aandoening eist die levensbedreigend is gezien de kritieke gezondheidstoestand of het zeer vergevorderd stadium van de ziekte. (EHRM 27 mei 2008, Grote Kamer, nr. 26565/05, N v. United Kingdom; EHRM 2 mei 1997, nr. 30240/96, D. v. United Kingdom.)

Tevens blijkt uit de beschikbare medische gegevens dat er geen sprake is van een aandoening die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst of het land waar hij verblijft

Op basis van de vermelde medische gegevens kan er geen contra-indicatie om te reizen weerhouden worden. Verder is er geen mantelzorg nodig omwille van de vermelde aandoeningen.

Ik stel bijgevolg vast dat er geen sprake is van een ziekte zoals voorzien in §1, eerste lid van Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 en die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van genoemd Artikel.

Derhalve is er vanuit medisch standpunt geen bezwaar tegen een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar hij verblijft."

4.11. In de eerste plaats wijst de Raad erop dat uit artikel 9ter van de vreemdelingenwet geenszins de algemene wettelijke verplichting voortvloeit om steeds en ongeacht de concrete medische problematiek waarop de aanvraag gebaseerd is, de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van de medische zorgen in het land van herkomst te onderzoeken. In het advies wordt opgemerkt dat geen van de gestelde diagnoses van depressie, psychotische kenmerken en vermoeden van schizofrenie wordt bevestigd door een uitgebreid psychiatrisch onderzoek, hetgeen verzoeker niet betwist of weerlegt. Verzoeker weerlegt evenmin de vaststellingen van de arts-attaché dat hij nooit werd gehospitaliseerd en dat er zelfs nooit een consultatie bij de psychiater plaatsvond omwille van zijn klachten. Verder stelde de arts-attaché vast dat er geen enkel concreet element bestaat dat de realiteit van het suiciderisico aantoont. Op basis van zijn vaststellingen concludeert de arts-attaché dat er geen sprake is van een aandoening die een reëel risico inhoudt voor verzoekers leven of diens fysieke integriteit, noch van een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling zou zijn in het land van herkomst van verzoeker.

4.12. Het loutere feit dat de aanvraag ontvankelijk werd verklaard, betekent niet automatisch dat de aandoening als ernstig dient te worden beschouwd of dat deze van die aard is dat ze aanleiding moet geven tot het verkrijgen van een machtiging tot verblijf in de zin van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. De verwijzing in het advies naar de graad van ernst die wordt vereist door artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), is volstrekt overbodig en doet geen afbreuk aan de duidelijke bepaling van artikel 9ter, §1 van de vreemdelingenwet, die duidelijk twee mogelijkheden inhoudt wat de ziekte van de betrokkene betreft: de ziekte houdt een reëel risico voor zijn leven of fysieke integriteit in, of zij houdt een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling in door een gebrek aan adequate behandeling in het land van herkomst in (RvS 28 november 2013, nr. 225.632; RvS 19 juni 2013, nr. 223.961). Deze beide hypothesen werden in het advies door de arts-attaché onderzocht waardoor de

gemachtigde van de staatssecretaris rechtsgeldig kon beslissen dat de aanvraag ongegrond diende te worden verklaard.

4.13. Met betrekking tot de verwijzing van verzoeker naar een eerder arrest van de Raad, dient te worden opgemerkt dat deze verwijzing niet dienstig is, aangezien rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3679 (c)). Bovendien toont verzoeker niet aan dat de feitelijke gegevens die aan de basis lagen van het door hem aangehaalde arrest van 21 mei 2012, dat hij als bijlage bij zijn verzoekschrift voegt (verzoekschrift, bijlage 4) analoog zijn aan of commensurabel zijn met zijn persoonlijke situatie.

4.14. Aangezien er op grond van wat voorafgaat geen reden bestaat om de eerste bestreden beslissing te vernietigen, kan verzoeker niet worden gevolgd waar hij in fine van zijn enig middel beweert dat hij moet worden hersteld in zijn vorige toestand. De feitelijke en juridische overwegingen die de tweede bestreden beslissing schragen, blijven dus onverkort gelden. Er bestaat geen reden om over te gaan tot de nietigverklaring van het bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies).

4.15. Er werd geen schending van het rechtszekerheidsbeginsel aannemelijk gemaakt. Verzoeker toont niet aan dat met bepaalde elementen geen of onvoldoende rekening werd gehouden. De bestreden beslissingen steunen op deugdelijke feitelijke en juridische overwegingen. Er werd geen schending aangetoond van de materiële motiveringsplicht of van het zorgvuldigheidsbeginsel. De beslissingen staan niet in kennelijke wanverhouding tot hun motieven, waardoor er evenmin sprake is van een schending van het redelijkheidsbeginsel.

Het enig middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

5. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juli tweeduizend veertien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

F. TAMBORIJN